

Nedělní liturgie ***30.9.2018 – 26. neděle v mezidobí – B***

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, ty ukazuješ svou všemohoucnost nejvíce tím, že se smilováváš a nenecháváš nás bez pomoci; posiluj nás svou milostí, abychom vytrvale usilovali o dosažení toho, co nám slibuješ, a došli do nebeské slávy. Prosíme o to skrze tvého Syna...

1. ČTENÍ

Ocitáme se v nejstarších dějinách Izraele (cca 1300 př. Kr.). Židé zakusili Boží vysvobození ze zajetí Egypta, ale stále Bohu nevěří, a proto reptají. Mojžíš je tím unaven a volá o pomoc. Bůh mu dává sedmdesát starších. Dva z nich prorokují mimo předpokládaný rámeček stánku úmluvy. Jsou předobrazem scény z dnešního evangelia.

Nm 11,25-29

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře.

Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“ Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: „Pane můj, Mojžíši, zabraň jim v tom!“ Mojžíš mu odpověděl: „To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!“

ŽALM 19

Existují dvě mezní hranice nebezpečné pro kvalitní praxi víry: lhostejnost a úzkoprsost (strach). Přidejme se k modlitbě o pravdivou a čistou bázeň před Hospodinem.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši, – Hospodinův příkaz je spolehlivý, – nezkušenému dává moudrost.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky, – Hospodinovy výroky jsou pravdivé, – všechny jsou spravedlivé.

Tvůj služebník si na ně dává pozor – a velmi bedlivě je zachovává. – Kdo však pozná každé pochybení? – Očist mě od chyb, jež jsou mi skryty!

Chraň svého služebníka před zpupností, – ať mě neovládne! – Pak budu bez úhony – a vyvaruji se velkého hříchu.

2. ČTENÍ

Zde vrcholí Jakubova obžaloba těch, kteří se domnívají, že mají veškerou budoucnost (zajištění, jistotu) ve svých rukou (viz Jak 4,13-17). Ostrá slova jsou i dnes voláním po spravedlivé mzdě našim zaměstnancům či uhrazení využívaných služeb (dnes často proudících ze třetího světa).

Jak 5,1-6

Nuže tedy, vy boháči: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežírají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si majetek i v tyto poslední dny.

Ale mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole, ta mzda křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkoším, krmili jste se i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život – a on se vám nebrání.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Tvé slovo, Pane, je pravda; posvěť nás pravdou. Aleluja.

EVANGELIUM

Textu předchází Ježíšova předpověď utrpení a nepochopení, když se učedníci místo soucitu hádají o prvenství. Jak odpověděl Jan na Ježíšovu výtku (verš 38)? Odvedením pozornosti a snahou zalíbit se („my jsme mu bránili“). Proto následují přísná slova.

Mk 9,38-43.45.47-48

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“

Ježíš však řekl: „Nebraňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi.

Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.

Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.

Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

K ZAMYŠLENÍ

Jak odporné je potkávat křivé lidi nebo ty, kdo se za každou cenu snaží zalíbit. Nejednáme tak někdy i my? Dnešní texty jsou velmi kritické. Ve všech čteních potkáváme „malého“ člověka, který se snaží získat výhodu na úkor někoho druhého. Nerozumí nebo nechce vidět věci pohledem „krále“, ale jde mu čistě o jeho malé já. Druhými lidmi zřejmě pohrdá nebo jsou mu lhostejní. Ale Bůh vnímá všechny! Proto následuje ostrá kritika: Slova o useknutí ruky či nohy nejsou myšlena doslovně, ale ukazují, jak radikálně máme řešit koketování se zlem, sobectvím a pokušením.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 1.10.

Job 1,6-22

Lk 9,46-50

Velké pokušení: náš Bůh není jakousi pojistkou proti neštěstí. Je mnohem víc...

ÚTERÝ 2.10. památka Svatých andělů strážných

Ex 23,20-23a

Mt 18,1-5.10

Kéž opravdu poslouchám jeho hlas a nejsem vzpurný! Vždyť vím sám, jaké to je, když jsou ti, se kterými to myslím dobře, umínění. Budu se na anděla, kterého mi Bůh posílá na pomoc, od teď častěji obracet...

STŘEDA 3.10.

Job 9,1-12.14-16

Lk 9,57-62

Víra si může – a má – klást naléhavé otázky. Nedělat si nárok na jednoduché odpovědi... od toho, který je tak veliký!

ČTVRTEK 4.10.

Job 19,21-27

Lk 10,1-12

Jobova víra, že uzří Boha, kéž nás povzbuzuje. Navzdory našim kritikům. Vždyť my o svém Obhájci, Božím Synu, víme už víc, než zkoušený Job.

PÁTEK 5.10.

Job 38,1.12-21; 40,3-5

Lk 10,13-16

To nejlepší, co mohu udělat před velikostí Boží: dát si s údivem ruku před ústa a divit se. Žel, toto gesto není dnes časté.

SOBOTA 6.10.

Job 42,1-3.5-6.12-16 (hebr. 1-3.5-6.12-17)

Lk 10,17-24

Tak mohutnému požehnání od Hospodina předcházelo jediné: uvědomění si své absolutní nedostatečnosti. Taková pokora a odevzdanost se (i dnes!) Bohu líbí.

NEDĚLE 7.10.

27. neděle v mezidobí

Gn 2, 18-24

Žid 2, 9-11

Mk 10, 2-16